

HUIZE PASTOR BONUS - Brasschaat
wekelijks foyerblaadje nr 7 2026
Zondag 15 februari
Quinquagesima zondag

Epistel : H. Paulus aan de Korinthiërs I : 13 , 1 - 13

Evangelie : H. Lucas 18 , 31 - 43

Deze zondag, Quinquagesima genoemd, plaatst ons aan de drempel van de Vasten. Samen met Septuagesima en Sexagesima vormt hij een tijd van innerlijke voorbereiding die ons naar de heilige veertigdagentijd voert. De Kerk, als een wijze moeder, leidt ons niet plotseling de boete binnen: zij bereidt ons hart voor, wekt onze waakzaamheid en richt onze blik op Jeruzalem.

Het Evangelie (Lucas 18, 31-43) toont ons Onze Heer die opgaat naar de heilige Stad. Hij kondigt duidelijk zijn Lijden aan: *Zie, wij gaan op naar Jeruzalem... de Mensenzoon zal overgeleverd worden... men zal Hem geselen en doden. Terwijl de apostelen in onbegrip blijven, roept een blinde man, zittend langs de weg, tot Jezus: Heer, dat ik zien mag!*

Het contrast is treffend. De leerlingen zien, maar begrijpen niet. De blinde ziet niet, maar hij gelooft. Hij erkent in Jezus de "Zoon van David", de beloofde Messias. Zijn aanhoudend gebed overwint het gemor van de menigte. Het is nederig, eenvoudig en vol vertrouwen. En Christus antwoordt: *Zie! Uw geloof heeft u gered.*

Enkele dagen vóór Aswoensdag stelt de liturgie ons een eenvoudige vraag: zien wij werkelijk? Begrijpen wij dat de Vasten niet in de eerste plaats een reeks uiterlijke praktijken is, maar een opgang naar het Kruis? Weten wij in de lijdende Christus onze Verlosser te herkennen?

Het Epistel (1 Korintiërs 13) vervolledigt deze boodschap. De heilige Paulus herinnert ons eraan dat zonder liefde alles niets is: noch kennis, noch groot geloof, noch zelfs heldhaftige werken. De Vasten die nadert zal slechts vruchtbaar zijn wanneer zij bezielde wordt door de liefde tot God en de naaste. Boete zonder liefde wordt

hoogmoed; uiterlijke praktijk zonder innerlijke bekering blijft onvruchtbaar.

Quinquagesima leert ons dus twee wezenlijke houdingen: het licht van het geloof en de vurigheid van de liefde. Zoals de blinde vragen om te mogen zien; zoals Christus beminnen, die vrijwillig opgaat naar zijn Lijden.

Meditatie - gebed

Heer Jezus, ik ben die blinde langs de weg. Te vaak volg ik U van verre, zonder de diepte van Uw liefde te begrijpen. Nu de Vasten nadert, open mijn ogen: laat mij mijn zonde zien, maar nog meer Uw barmhartigheid. Schenk mij een nederig geloof en een ware liefde, opdat ik U tot aan het Kruis mag volgen en met U mag opgaan naar het licht van Pasen. Amen.

Aswoensdag en de heilige Veertigdagentijd

Met Aswoensdag treedt de Kerk binnen in de heilige tijd van de Veertigdagentijd. Het askruis dat op ons voorhoofd wordt getekend, herinnert ons aan de ernstige woorden: *Gedenk, mens, dat gij stof zijt en tot stof zult wederkeren.* Deze woorden zijn geen dreiging, maar een waarheid die bevrijdt. Zij plaatsen ons opnieuw in de werkelijkheid van ons bestaan: wij zijn schepselen, afhankelijk van God, pelgrims op weg naar de eeuwigheid.

In de oude Kerk begon deze dag met een publieke boete voor hen die zwaar gezondigd hadden. Geleidelijk werd deze houding van boete uitgebreid tot alle gelovigen. Want allen hebben bekering nodig. De as is het teken van berouw, maar ook van hoop: uit stof heeft God de mens gevormd, en uit de nederigheid van het berouw doet Hij nieuw leven ontstaan.

De Veertigdagentijd verwijst naar de veertig dagen die Onze Heer in de woestijn doorbracht. Hij vastte, bad en weerstond de verzoeking. Zo leert Hij ons dat de strijd tegen de zonde geen louter menselijke inspanning is, maar een deelname aan zijn eigen overwinning. Wij vasten niet uit somberheid, maar om ons hart vrij te maken voor God. Wij bidden niet om plichtmatig te zijn, maar om ons te verenigen met Christus. Wij geven aalmoezen om de liefde concreet te maken.

De liturgie van deze tijd wordt soberder: het Gloria en het Alleluia zwijgen. Het orgel klinkt spaarzaam. Alles nodigt uit tot inkeer. Maar deze ingetogenheid draagt reeds de belofte van Pasen in zich. Zoals het zaad in de aarde sterft om vrucht te dragen, zo vraagt de Kerk ons een innerlijke zuivering opdat het nieuwe leven van de Verrijzenis in ons kan groeien.

De Veertigdagentijd is daarom geen tijd van droefheid, maar van waarheid. Zij herinnert ons eraan dat wij bestemd zijn voor het licht, maar dat de weg daarheen langs het Kruis voert. Wie zich vernedert, zal verhoogd worden. Wie sterft aan de zonde, zal leven voor God.

Meditatie - gebed

Heer, wanneer de as mijn voorhoofd raakt, leer mij mijn broosheid aanvaarden zonder wanhoop. Gij zijt mijn begin en mijn einde. Geef dat deze Veertigdagentijd een tijd van ware bekering mag zijn: zuiver mijn hart, versterk mijn wil en ontsteek in mij een vurige liefde. Moge ik met U de woestijn binnengaan, om met U de vreugde van Pasen te bereiken. Amen.

Nu zondag 15 februari: **GEEN** H. Mis in onze kapel

H. Missen in onze kapel

*Zaterdag 21 februari

H. Mis om 9 uur

*Zondag 22 februari

H. Mis om 10 uur

E.H. Pastoor Van der Voort

Op 14 februari was het 15 jaar geleden dat onze pastoor Frans Van der Voort in het jaar 2011 om 1.30 's nachts overleed.

Herdenken we hem dankbaar in ons gebed.

Een grote blijvende verdienste is dat hij ons, vanaf de advent 2007, de Heilige. Mis van alle tijden terug heeft gegeven . Deo gratias !

HUIZE PASTOR BONUS vzw Kapelsesteenweg 208 • 2930 Brasschaat

T: 00(32) 03 645 14 67 • gsm 0483 28 94 81

huizepastorbonus@gmail.com

www.huizepastorbonus.net www.facebook.com/huizepastorbonus

Rek.nr : IBAN BE28 4024 0365 8120 / BIC KREDBEBB (KBC bank)

Een gebed voor de Veertigdagentijd

in de geest van John Henry Newman

Heer Jezus,

Gij leidt mij de stilte van de woestijn binnen.

Niet om mij te verlaten, maar om tot mijn hart te spreken.

Ik ben zwak, en mijn wil is verdeeld.

Ik begin met goede voornemens,

maar mijn moed verflauwt wanneer het offer wordt gevraagd.

Toch weet ik dat Gij mij nooit vraagt

wat Gij mij niet ook wilt helpen volbrengen.

Leer mij in deze heilige tijd

niet grootse werken te zoeken,

maar een trouw hart.

Niet buitengewone gevoelens,

maar een eenvoudige gehoorzaamheid.

Neem van mij weg wat mij van U verwijdert:

de gehechtheid aan mijn eigen wil,

de behoefte om gezien te worden,

de lautheid die zich verbergt achter goede woorden.

Geef mij een zuiver inzicht in mijn zonden,

maar nog meer een levend vertrouwen in Uw barmhartigheid.

Wanneer ik val, laat mij niet ontmoedigd blijven liggen.

Wanneer ik bid en geen troost vind,

leer mij dan te geloven dat Gij dichter bij mij zijt

dan mijn eigen hart.

Heer, maak deze Veertigdagentijd

tot een stille omvorming van mijn ziel.

Breek wat hoogmoedig is,

genees wat gewond is,

versterk wat wankel is.

En wanneer het Paaslicht zal opgaan,

laat mij dan niet slechts een getuige zijn van Uw Verrijzenis,

maar iemand die met U is gestorven aan de zonde

en met U leeft voor God. Amen.

NB/ Dit gebed ontvangt u mooi uitgeprint wanneer u langs komt om even te bidden in de kapel of volgende zondag

